

ANTIFA ★ CENTRO

έντυπο δρόμου για αντιφασιστική χρήση// μάρτις-ιούνιος '21// τεύχος #2

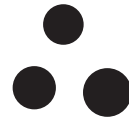
editorial

Εμείς που γράφουμε και μοιράζουμε αυτό το έντυπο, είμαστε μέλη του αυτόνομου αντιφασιστικού πυρήνα antifa centro. Ζούμε και δουλεύουμε στο κέντρο της μητρόπολης, στις γειτονιές που βρίσκονται πίσω και πέρα από την Αλεξάνδρας, κάτω και γύρω από τα Τουρκοβούνια. Το Γκύζη, την Κυψέλη, το Πολύγωνο και τους Αμπελόκηπους.

Είμαστε antifa, γιατί βασικά δε θέλουμε να είμαστε κάτι άλλο. Οι πλατείες στις οποίες έχουμε μεγαλώσει, οι σκατοδουλειές που κάνουμε, οι διαφορετικές γλώσσες που μιλάμε ή ακούμε από τις πολυεθνικές παρέες μας, έχουν γεννήσει το κοινό μίσος για τους μπάτσους, τα αφεντικά, τους φασίστες.

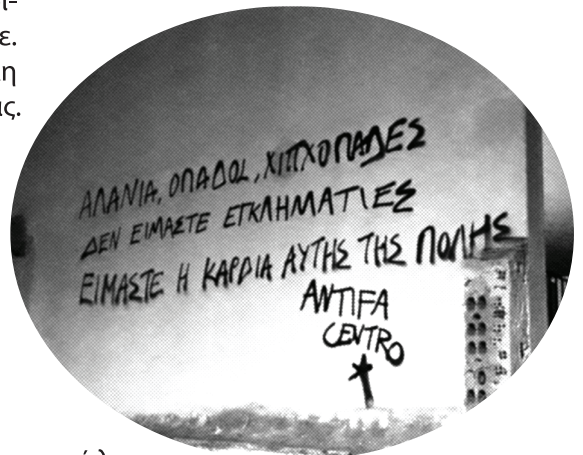
Είμαστε αυτόνομοι γιατί αντιλαμβανόμαστε πως εμείς, η εργατική τάξη, δεν έχουμε να περιμένουμε τίποτα και από κανέναν. Καταλαβαίνουμε την «πολιτική» σαν μάχη αυτονομίας από το κράτος και τους κάθε λογής ρουφιάνους και ειδικούς του. Ο πυρήνας είναι ο τρόπος μας να μιλάμε για λογαριασμό μας, να κατανοούμε τον κόσμο όλοι μαζί, να θυμόμαστε συλλογικά και να αντιστεκόμαστε στον ζόφο και τη βλακεία γύρω μας.

Το έντυπο αυτό μοιράζεται χέρι - χέρι στους δρόμους και στις καβάντζες των γειτονιών μας, σε παράξενους καιρούς. Την ίδια ώρα, δεξιοί κι αριστεροί προσπαθούν να μας κρατήσουν χωρισμένους, δίνοντας μας «λόγους» να διαφέρουμε. Είναι καιρός να εμπιστευτούμε ο ένας την άλλη και να κοιτάξουμε περήφανα τις ομοιότητες μας.

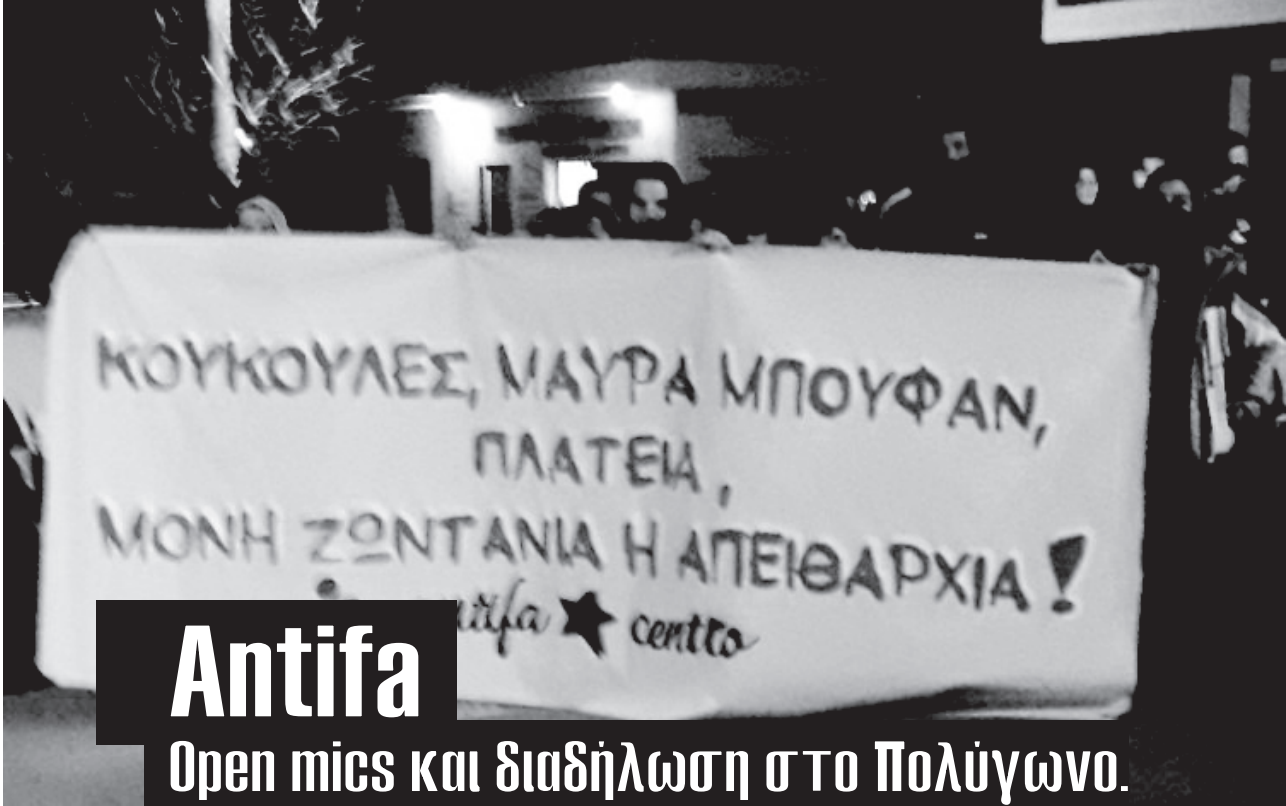
**ΠΕΡΗΦΑΝΕΙΑ
ΓΙΑ
ΤΗ
ΧΕΙΤΟΝΙΑ**

**ΠΑΝΤΑ
ΑΝΤΙΦΑ!**

Αν γουστάρετε αυτά που λέμε και κάνουμε στείλτε μας μέιλ στο:

antifa.centro@gmail.com

Antifa

Open mics και διαδήλωση στο Πολύγωνο.

Ήταν απόγευμα Παρασκευής 26 Φλεβάρη.

Κυκλοφορούσαμε από άποψη. Εξαρχής αρνηθήκαμε να πιστέψουμε ότι το κράτος και τα αφεντικά ενδιαφέρθηκαν ξαφνικά για την υγεία μας και μας μαντρώσαν μέσα. Δεν περιμέναμε κανέναν να μας πει πότε να βγούμε γιατί ξέραμε κι από μόνες μας να το κάνουμε. Είχαμε επιλέξει κόντρα στους καιρούς να κρατήσουμε τις γειτονιές μας ζωντανές, όπως κάναμε πάντα.

Στη γύρα, στις γνωστές καβάζες, κάναμε νέους φίλους. Μοιραστήκαμε τις εμπειρίες μας. Είδαμε η μία τα μούτρα του άλλου, μιλήσαμε για τα ζόρια μας, βρήκαμε τα κοινά μας. Κι όλοι μαζί είπαμε να μην το βουλώσουμε.

Ηχεία, μπιτ, antifa συνθήματα, μικρόφωνα που άλλαζαν χέρια ακατάπαυστα. Κι άλλοι φίλοι που ψήθηκαν απ'τη φάση και μας πλησίασαν χωρίς ντροπές. Τα open mics δεν ήταν ούτε κορωνοπάρτι, ούτε ένας εναλλακτικός τρόπος διασκέδασης. Ήταν συλλογική διεκδίκηση του δημόσιου χώρου τη στιγμή που δεν ήταν τσάμπα να το κάνεις. Ήταν και είναι ένας απο τους τρόπους μας να ορθώσουμε ανάστημα την ώρα που οι ζωές μας γυρίζουν ανάποδα. Μια δήλωση ότι οι γειτονιές μας είναι ζωντανές και περήφανες όσο βρισκόμαστε μεταξύ μας, συζητάμε και δε συμμορφωνόμαστε μπροστά σε κρατικές προσταγές και υποδείξεις των ειδικών.

Θέλαμε η δήλωση μας αυτή να κυκλοφορήσει στη γειτονιά. Αφού λοιπόν κλείσαμε τα μικρόφωνα, φύγαμε όλοι μαζί διαδηλώνοντας. Μπήκαμε σφήνα στη ζωή της γειτονιάς δείχνοντας στους φίλους μας πως δεν πρόκειται να στεκόμαστε έκπληκτοι κάθε φορά που ο κόσμος θα αλλάζει. Ταυτόχρονα, δείξαμε και στους εχθρούς μας τι μπορούμε να κάνουμε όταν όλοι εμείς οι «αντικοινωνικοί» γινόμαστε ένα.

«ΕΛΑ ΝΑ ΔΟΥΜΕ ΑΚΟΜΑ ΕΝΑ ΒΙΝΤΕΟ ΜΩΡΟ ΜΟΥ!»

Και να που τα καταφέραμε! Κλείσαμε έναν χρόνο ακραίων απαγορεύσεων, τρόμου και τρέλας. Έναν χρόνο με καταιγισμό από εικόνες, βίντεο, και φυσικά social media με το φτυάρι. Ταυτόχρονα όλο αυτό το διάστημα παρουσιάστηκαν ένα σωρό ζητήματα, στα οποία καλεστήκαμε να πάρουμε θέση σαν τα μόνα άξια λόγου. Ζητήματα με τη μορφή βίντεο και χάσταγκ. Ένα τέτοιο παράδειγμα ήταν και το βίντεο στη Νέα Σμύρνη, κάτι μήνες πριν.

Βίντεο. Δηλαδή «αλήθεια» θα πουν αριστεροί και σοσιαλμιντιάκιδες. Ποια είναι όμως η αλήθεια και τι είδαμε σε αυτό το ψηφιακά διαμεσολαβημένο γεγονός; Λες και δεν ξέρουμε ότι στις πλατείες μας γίνονται πεσιμάτα από μπάτσους. Λες και πρώτη φορά τους είδαμε να βαράνε. Για μας τα «μητσοτάκη-κάθαρμα» και τα #endpolicebrutality είναι αριστερές μαλακίες. Και έχουν σκοπό να ξεπλύνουν την αστυνομία, ως μηχανισμό με πολιτικές λειτουργίες. Σαν μηχανισμό που ασχολείται με τη διαχείριση και την πειθάρχηση της εργατικής τάξης, ενώ ταυτόχρονα αγκαλιάζει σφιχτά κάθε λογής ρουφιάνους και φίλους του κράτους.

Αλλά είπαμε, το βίντεο είναι η αλήθεια! Πώς όμως αναδεικνύ-

εται το γεγονός σε «επικαιρότητα»; Θέλει και ρώτημα; Πίσω από κάθε «επικαιρότητα» ανθίζει κρατικός λόγος και παράγει την αφήγηση για το τι έγινε. Έτσι, είδαμε στη Νέα Σμύρνη την αριστερά να κάνει «κίνημα» απ' τα media. «Κίνημα» δίχως συλλογικές διαδικασίες και αποφάσεις, δίχως τη συγκρότηση κοινών αντιλήψεων για τον κόσμο, ακόμα και για την ίδια την διαδήλωση! Έτσι είναι η κρατική μεσολάβα. Δουλεύει πάνω στην αδυναμία χτισίματος συλλογικών δυνατοτήτων. Δουλεύει πάνω στην αδυναμία άρθρωσης λόγου και στην έλλειψη οργανωτικών δομών.

Για μια ακόμη φορά, η αριστερά έστησε άλλο ένα πυροτέχνημα. Έτριξε τα «δόντια» στους δεξιούς, υπενθυμίζοντας τους πόσο σημαντική είναι για την κοινωνική συνοχή. Ταυτόχρονα έδειξε πόσο «κοινωνικά υπεύθυνη» είναι στην εκτόνωση και διαμεσολάβηση κάθε κοινωνικής δυσaréσκειας.

Οπότε όλα καλά! Ας ξεχάσουμε πως εδώ και έναν χρόνο, σύσσωμο το πολιτικό σύστημα, μας έκλεισε μέσα με ένα κάρο πειθαρχήσεις και με μισθούς που δεν φτάνουν ούτε για ζήτω. Αρκεί να ασχολούμαστε και να παίρνουμε θέση μπροστά σε κάθε «σκάνδαλο» που βγαίνει στη φόρα.

Δε γελιόμαστε. Δεν περιμένουμε από κανέναν να μας πει τι είναι ζήτημα και τι όχι. Σε έναν κόσμο που μας θέλει χωρισμένους, που μας θέλει να μην καταλαβαίνουμε τι διάολο γίνεται, εμείς μιλάμε για λογαριασμό μας και δείχνουμε εμπιστοσύνη αναμεταξύ μας. Και πρέπει να το ξέρουμε! Αν εμείς οι ίδιοι δεν οργανώσουμε συλλογικά τις γνώμες μας και τη δράση μας, τότε πάντα κάτι άλλο θα'ναι το «ζήτημα». Ακόμα κι αν είμαστε εμείς το πραγματικό.

ΣΤΟ ΔΙΑΒΟΛΟ ΤΑ ΚΟΜΜΑΤΑ ΚΑΙ Ο ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΣ ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΜΟΣ

Και τώρα που «χαλάρωσε» η φάση, πρέπει να κάνουμε όλοι,

Τα μάθατε τα τελευταία νέα; Όλα σιγά-σιγά γίνονται λέει κανονικά. Ή σχεδόν κανονικά. Η κρατική διαιτησία σφύριξε και η κατάσταση «χαλάρωσε». Ο «φονικός ιός» πέρασε στην καλοκαιρινή του ξένοιαστη φάση. Τα μαγαζιά άνοιξαν και οι κλειδωμένοι πήραν τους δρόμους για διασκέδαση σε πλατείες και μαγαζιά. Οι επιδρομές των μπάτσων προσωρινά περιορίστηκαν, το ωράριο απαγόρευσης μειώθηκε και η ζωή κυλά σαν άλλοτε.

Πώς να μπούμε σε mood χαλάρωσης όμως όταν εξαρχής ξέρουμε πως το πρόβλημα δεν προέρχεται από καμία υγειονομική απειλή αλλά από την καπιταλιστική κρίση που παίζει εδώ και χρόνια; Όταν τα αφεντικά για να διαχειριστούν την κατάσταση που μυρίζει μπαρούτι χρησιμοποιούν τα παλιά τους, άχαστα, μέσα; Δηλαδή «σπρώξιμο» με τους ανταγωνιστές στο εξωτερικό και πίεση μέχρις εσχάτων στην εργατική τάξη στο εσωτερικό. Γιατί να προσποιηθούμε ότι όλα τέλειωσαν όταν ξέρουμε πως όλες αυτές οι πειθαρχήσεις, ως κρατικά κεκτημένα πια, και η υποτίμηση των τελευταίων μηνών θα χρησιμοποιηθούν ξανά πάνω στα τομάρια μας;

**ότι δε βλέπουμε
τον ελέφαντα στο σαλόνι:**

Δε θέλουμε να ξεχάσουμε τι στο διάολο πάθαμε έναν χρόνο τώρα και δε θέλουμε να χαλαρώσουμε. Γιατί είμαστε σίγουρες ότι όλοι αυτοί οι μηχανισμοί που εφαρμόστηκαν εναντίον μας δεν πρόκειται να εγκαταλειφθούν εύκολα. Γιατί δε βλέπουμε κανένα φως στον ορίζοντα. Ήδη η περιβόητη χαλάρωση ήρθε αγκαζέ με νέες πειθαρχήσεις, με νέες ουρές σε φαρμακεία, με ματωμένες μπατονέτες σε μύτες, με νέα χαρτάκια που θα εγκρίνουν την παρουσία μας στη δουλειά, στο σχολείο ή όπου αλλού το αποφασίσουν. Όσο για τη βραδινή απαγόρευση κυκλοφορίας όλοι κάνουν τον κούνελο! Κι αυτό τώρα όλοι μαζί, δεξιοί και αριστεροί το αποκαλούν χαλάρωση. Όνειρο!

Δεν μπορούμε και δε θέλουμε να ξεχάσουμε γιατί προετοιμαζόμαστε για τα χειρότερα που έρχονται. Γιατί απέναντί μας εκτός από το κράτος έχουμε κι αυτό το σιχαμένο σώμα του εθνικού κορμού που είναι έτοιμο για όλα ακόμα κι αν τώρα έχει μπει σε καλοκαιρινό mood. Έχουμε απέναντί μας ένα σώμα που ανά πάσα ώρα και στιγμή είναι έτοιμο να υπακούσει σε κάθε παράλογη εντολή δίχως καμία διαφωνία, που έχει εξοικειωθεί με κάθε λογής μεταμφίεση αυτοπειθάρχησης, που έχει αποδεχθεί ότι μπορεί να λειτουργεί με «άνοιγμα» και «κλείσιμο» και να μην τρέχει μία! Που έχει γίνει ένα με τα αστυνομικά σώματα που αλώνιζαν στις πλατείες μας κυνηγώντας κάθε πράξη απειθαρχίας μας! Κι ήταν πολλές!

Οπότε αδέρφια εμάς δε μας παίρνει να χαλαρώσουμε. Δε μας παίρνει να βάλουμε το σεμεδάκι της γιαγιάς πάνω στον ελέφαντα στο σαλόνι.

1(3),(1)2 TEST! self-test.

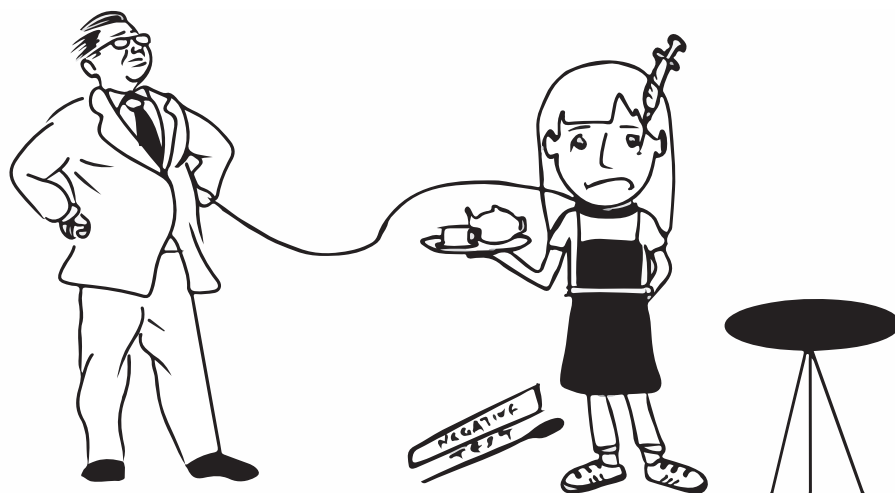

Το τελευταίο διάστημα, παίζει η θεωρία πως η φάση καραντίνα τελείωσε, πως το κράτος και οι φίλοι του αποφάσισαν να μας αφήσουν ήσυχους να κυκλοφορούμε έξω όπως πριν. Εμφανίστηκε λοιπόν το κράτος με τα ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ self test να μας πει ότι τώρα καλέ έχουμε σύμμαχο την πρόληψη! Να μας πει ότι όποιος χώνει τουλάχιστον δύο φορές τη βδομάδα αυτό το ματσούκι στη μύτη του, θα μπορεί μια χαρά να πάει σχολείο, θα μπορεί μια χαρά να πηγαίνει στη δουλειά του. Όλα αυτά βέβαια προς το παρόν.

Καμία χαρά όμως δε βλέπουμε εμείς σε όλο αυτό και καμία απολύτως χαλάρωση. Απλά τώρα για να μπορούμε να βγούμε έξω, να πάμε σχολείο, να πάμε στις σκατοδουλειές μας, θα πρέπει να δείχνουμε το μαγικό χαρτάκι που θα λέει ότι χώσαμε δε χώσαμε το ματσούκι στη μύτη μας το αποτέλεσμα είναι αρνητικό. Αρκεί απλά να το πάρουμε από το ράφι του φαρμακείου και να το δηλώσουμε στον ούλτρα αφέντη μας, το κράτος. Και αυτό δεν είναι καθόλου λίγο. Είναι κάτι που δυο φορές την εβδομάδα, παρόλη την «χαλάρωση», σου υπενθυμίζει ότι παίζει ζήτημα. Σαν τη μάσκα δηλαδή, που μας τη φορέσανε «συμβολικά» για να μην ξεχνιόμαστε. Είναι μια πρόσθετη εργασία που πρέπει υποχρεωτικά να την κάνουμε αν θέλουμε να «κινούμαστε».

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΥΓΕΙΑ ,

Ας το δούμε όμως αλλιώς! Το θέμα δεν είναι τι θα μπορούμε να κάνουμε με αυτό το χαρτάκι. Το θέμα είναι τι δε θα μπορούμε να κάνουμε. Δε θα μπορούμε να μπούμε στο σχολείο. Δε θα μπορούμε να πάμε στη δουλειά. Δε θα μπορούμε , όχι ότι έχουμε και γκαφρά δηλαδή, να ταξιδέψουμε. Καλά δε συζητάμε τι δε θα μπορούμε να κάνουμε όσες δουλεύουμε μαύρα ή δεν έχουμε ακόμα χαρτιά ή ΑΜΚΑ.

Τα self test και τα εμβόλια, δεν είναι τα μέσα που θα μας προστατεύσουν. Είναι άλλος ένας λόγος να μας τη λέει το αφεντικό, να μας τη λέει ο ρουφιάνος της γειτονιάς, η καθηγήτρια. Όσοι δηλαδή μας τη λέγανε και πριν, αλλά τώρα με ένα λόγο παραπάνω. Τρανό δείγμα , η πολυεθνική γειτονιά της Κυψέλης. Εκεί που γονείς και (αριστεροί) καθηγητές αποφάσισαν πως οι μετανάστες και οι ρομά λένε ψέματα για τα τεστ των παιδιών τους και ζήτησαν συντονισμένα να σκάει κλιμάκιο ΕΟΔΥ για ελέγχους στα σχολεία. Μιλάμε για μέγιστους φασιστες!

Είναι άλλος ένας λόγος να πιστεύουμε, πώς όταν παίζει οικονομική κρίση, η μηχανή χρειάζεται καύσιμο. Και τι πιο αποτελεσματικό από το δωρεάν υποχρεωτικό τεστ. Και είναι όλοι ικανοποιημένοι. Το κράτος , που με λεφτά από τα ασφαλιστικά ταμεία ρίχνει χρήμα στην αγορά μπας και κινηθεί λίγο η φάση. Οι αριστεροί του φίλοι που έναν χρόνο τώρα έχουν λυσσάξει να μας κάνουν υποχρεωτικά τεστ. Λές και είχαμε καμία αμφιβολία για το πόσο ρουφιάνοι είναι! Τι κι αν η φάση του να χρειάζεσαι πάντα ένα χαρτί τείνει να γίνει μόνιμη. Η διαχείριση της εργατικής τάξης σε καιρούς κρίσεων ήταν πάντα πρώτο μέλημα του κράτους. Για αυτό και δεν έχουμε κανένα λόγο να πιστεύουμε πως το κράτος νοιάζεται για εμάς και την υγεία μας. Ότι σταμάτησε τώρα ξαφνικά να ασχολείται μαζί μας. Γιατί όταν αυτοί μιλάνε για χαλάρωση, εμείς παίρνουμε θέση για την επίθεση στην τάξη μας που μαίνεται.

ΕΙΝΑΙ ΠΕΙΘΑΡΧΙΑ!

#metoo

ή αλλιώς...

τώρα που

Ξεμπερδέψαμε με την
έμφυλη βία.

LET'S TAKE DOWN
THE PATRIARCHY

Και πάνω που νομίζαμε ότι δεν υπήρχε κάτι άλλο για να ασχοληθούμε πέρα από τα χίλια κακά της μοίρας μας το ελληνικό κράτος αποφάσισε να ξεπλύνει το σεξισμό του μέσα σε ένα πανηγυρικό κλίμα δεξιού φεμινισμού. Ξερνάμε.

Μια απόστρατη ολυμπιονίκης μας έδειξε πως οι γυναίκες κακοποιούνται σεξουαλικά από άντρες σε θέση ισχύος, με στόχο την πειθάρχησή τους. Οι άντρες αυτοί, απαλλαγμένοι από την εξουσία τους, παρουσιάστηκαν ως «ο σκηνοθέτης» και «ο προπονητής». Για μας όμως η θέση τους είναι ξεκάθαρη: είναι «το αφεντικό». Βάλθηκαν λοιπόν όλοι να μας πουν πως η φάση έχει ως εξής: πας το καταγγέλεις, οι καλοί μπάτσοι και δικαστές σε πιστεύουν, ο κακός μπαίνει τιμωρία και εσύ ζεις τη ζωούλα σου σαν ηρωίδα. Με αυτήν ακριβώς τη σειρά. Και μόνο αν είσαι φτασμένη που αγαπάς και προσφέρεις στη μαμά πατρίδα. Γιατί ξέχασαν να αναφέρουν πως αυτή η δοκιμασμένη συνταγή που μας σέρβιραν τα μέσα και το κράτος, δεν πετυχαίνει αν είσαι απλά εργάτρια με ή χωρίς χαρτιά ή στιδήποτε χαλά το μοτίβο. Γιατί τότε το βουλώνεις. Γιατί οι καλοί μπάτσοι δε σε πιστεύουν ποτέ και στην καλύτερη πρέπει να εξιστορήσεις την κακοποίησή σου καμιά δεκαριά φορές σε μια δύσπιστη έδρα δικαστηρίου που θα αποφασίσει στο τέλος ότι τα ήθελες.

Με τα πολλά η φάση έληξε όπως όλα τα πυροτεχνήματα. Εμείς καμία ανάσα δεν πήραμε και έχουμε νευριάσει κιόλας που οι ξεφτίλες τώρα πιστεύουν ότι τα έχουν όλα λυμένα.

**ΕΜΕΙΣ ΔΕ ΘΕΛΟΥΜΕ ΠΡΟΣΤΑΤΕΣ,
ΕΧΟΥΜΕ ΤΙΣ ΦΙΛΕΣ ΜΑΣ ΓΙΑ ΠΛΑΤΕΣ!**

Λες κι εμείς ήμασταν ποτέ κανονικοί Λες και γουστάρουμε ποτέ την κανονικότητα!

Έχουν λυσοσάξει να μας λένε όλοι ότι επιστρέψουμε στην κανονικότητα. Ότι όλα σιγά σιγά θα γίνουν όπως πριν, δηλαδή κανονικά! Από τη μία τέτοιες που είμαστε δεν πιστεύουμε κάστανο ό,τι κι αν ξεστομίζεται από κρατικά χείλη! Από την άλλη εμείς κανονικές δεν ήμασταν ποτέ! Και τι πάει να πει δηλαδή κανονικός; Ποια είναι τα κριτήρια και οι νόρμες που κάνουν κάποιον κανονικό; Ποια θεωρία ορίζει τι είναι κανονικό και τι όχι;

Η κανονικότητα είναι μία παράδοση πολιτική συμφωνία ώστε να κόβεται όποιο κεφάλι ξεχωρίζει από το σωρό. Οπότε με βάση αυτή την αηδιαστική «κρατική» νόρμα:

Κανονικός είναι αυτός που γουστάρει το αντίθετο φύλλο και όχι το ίδιο.

Κανονικός είναι εκείνος που συμφωνεί πάντα με το αφεντικό του για το καλό της επιχείρησης.

Κανονικός είναι αυτός που δεν αργεί στη δουλειά, δεν πίνει και προσέχει να μην κολλήσει τίποτα.

Κανονικός είναι αυτός που πάει στρατό.

Κανονική είναι μια γυναίκα που παντρεύεται και γεννάει παιδιά.

Κανονική είναι αυτή που έχει μια κανονική δουλειά, έναν κανονικό σύντροφο, ένα κανονικό ντύσιμο, μια κανονική κοινωνική ζωή, ένα κανονικό σπίτι, κανονικά ^v

Κανονικός. Δηλαδή νορμάλ, φυσιολογικός, συνηθισμένος. Αυτή που δεν παρεκκλίνει από την κυρίαρχη αφήγηση περί ζωής και θανάτου.

Κι εμάς ξέρετε μας τη δίνουν οι κανόνες.

Φτύνουμε στα μούτρα την κάθε κανονικότητα παλιά ή νέα, όπως κάναμε πάντα.

Σε έναν κόσμο γεμάτο με ορισμούς και συνώνυμα εμείς πάντα θα επιλέγουμε να είμαστε απ'την πλευρά των αντωνύμων.

Μη κανονικές, ασυνήθιστες, παράξενες, αφύσικες και περίεργες.

Σε έναν κόσμο που μας θέλει κανονικές εμείς πάντα θα επιλέγουμε την ανωμαλία!

